

Rónai-Balázs Zoltán
(1970, Orosháza) költő,
szerkesztő, az Országút
rovatvezetője, Budapesten él

50-es

Íme, itt van ötven év:
milyen hosszú és rövid!
Íme, itt van ötven év,
hátamba szúrva, tövig.

Íme, itt van ötven év,
ősz volt, tél, nyár, tavasz volt.
Egyszerre, lám csak, közel a vég,
és megint közel a gyerekkor.

Rónai-Balázs Zoltán

Halál

Az abszolút fény,
a délelőtt-mező.
Köves mező, sárga és piros,
zöld, itt nő
a mérges disznósaláta.
Állok a földút szélén,
arccal a zümmögésnek,
szellősúgásnak.
Karcú kis, lágy ágai végén
sárga virágok,
szép, sugaras sárgák,
mint a pitypangoké.
Fölöttünk az ég olyan tömör kék,
olyan tapintható búra,
hogyan megbillen a hitem
a modern tudományban, és tudom:
túl a nagy kupolán
az Öregisten ül,
Boldogasszonyok végzik,
mik rájuk ki lettek mérve,
itt lenn pedig, e köztes világban,
ácsorgok én
és a mérges disznósaláta,
serreg a mező, sóhajt messzebb
egy magányos, nagy, terebélyes tölgy.
Lenn a Lenti világ. A tölgy tövében
lyuk, a partján,
ha hunyorítok, látom:
három ördög állong.
Délelőtt van, a legdélelőttebb délelőtt.
Abszolút fény.